

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-1991/2019-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Dubravke Srećec-Fletko članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača DANIELA KEDMENCA iz Varaždina, Trenkova ulica 60, OIB: 98996406707, odlučujući o žalbi vjerovnika TELE2 d. o. o. iz Zagreba, Josipa Marohnića 1, OIB: 70133616033, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Sučiću, odvjetniku iz Zagreba izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj 15 Sp-1010/2019-7 od 12. kolovoza 2019. godine, u sjednici vijeća koja je održana dana 08. siječnja 2020. godine,

r i j e š i o j e

I Odbija se žalba vjerovnika Tele2 d. o. o. iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj 15 Sp-1010/2019-7 od 12. kolovoza 2019. godine.

II Odbija se zahtjev vjerovnika Tele2 d. o. o. iz Zagreba za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka 1 izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Daniela Kedmenca iz Varaždina, Trenkova ulica 60, OIB: 98996406707 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki 2 izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki 3 izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike pobliže naznačene u toj točki izreke.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Tele2 d. o. o. iz Zagreba (u nastavku teksta: vjerovnik), i to iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača

(“Narodne novine” br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona (“Narodne novine” br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da postoji proturječnost između onoga što se u razlozima pobijanog rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, pa da je time počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Nadalje ističe da je cilj ZSP-a omogućavanje potrošaču da izvrši svoju obvezu prema vjerovniku u skladu s mogućnostima, a da je pobijano rješenje doneseno protivno odredbi članka 2. tog Zakona.

Vjerovnik navodi kako je iz obrazloženja pobijanog rješenja vidljivo da potrošač nije dostavio popis svoje imovine, a da je sud prvog stupnja na temelju toga utvrdio da isti nema imovine iz koje se mogu namiriti njegovi vjerovnici, i to bez da je proveo postupak provjere propisan odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a, pri čemu je propustio angažirati sudskog ovršitelja, procjenitelja ili posebnog vještaka koji bi utvrdio vrijednost potrošačevih pokretnina i prava, te nije utvrdio ima li potrošač u vlasništvu nekretnine koje bi mogle biti predmetom ovrhe.

Osim toga, navodi kako iz obrazloženja pobijanog rješenja ne proizlazi da je sud ulazio u ispitivanje poštenja potrošača, a da je isti kupio od žalitelja skupi mobilni uređaj po povlaštenoj cijeni i uz otplatu na rate, uz ugovoreno korištenje komunikacijskih usluga po povoljnijoj cijeni, te se obvezao biti njegov korisnik 24 mjeseca, iako je unaprijed znao da neće moći podmirivati obveze preuzete ugovorom, pa da se isti ne može smatrati poštenim u smislu odredaba ZSP-a.

Stoga smatra da nije bilo mjesta donošenju pobijanog rješenja, pa predlaže da se ono preinači, ili da se ta odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak, s time da potražuje troškove postupka po žalbi.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela dana 19. ožujka 2019. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koji se nije očitovao da li je suglasan s provedbom ovog postupka, niti je dostavio popis svoje imovine, pa da se u smislu odredbe članka 79.c stavak 2. ZSP-a smatra da je suglasan s provođenjem predmetnog postupka.

Na temelju podataka iz Očevidnika redosljeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik), te uvida u Zajednički informacijski sustav zemljišnih knjiga i katastra, utvrđuje kako potrošač nema nikakve imovine iz koje bi se u okviru jednostavnog postupka stečaja potrošača mogli namirivati njegovi vjerovnici, tj. da ne ostvaruje nikakve dohotke niti primitke, nema upisanih založnih prava, nije evidentiran kao vlasnik motornog vozila, zrakoplova, poslovnih udjela i vrijednosnih papira, nije ostvario nikakvu dividendu, nije evidentiran u upisniku Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture kao vlasnik pokretnine koja se vodi u navedenom upisniku, niti je evidentiran kao vlasnik nekretnina, te da je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo 2460 dana.

Iz navedenih razloga pozivom na odredbe članka 79.a stavak 2. i 3. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučuje kao u izreci pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda, pa tako niti ona propisana odredbom članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, jer navedena odluka nema postupovnih nedostataka na koje ukazuje vjerovnik, te se u svemu može ispitati.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama ZSP-a, jer je iz sadržaja Očevidnika razvidno da je na dan otvaranja ovog postupka bilo evidentirano više neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice, te da je razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine (članak 79. a stavak 1. i 2. ZSP-a).

Isto tako, pravilno je u skladu s odredbom članka 79. f stavak 2. ZSP-a utvrđeno da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna, pri čemu neosnovano vjerovnik ističe da je sud prvog stupnja propustio utvrditi da li potrošač ima u vlasništvu nekretnine koje bi mogle biti predmetom ovrhe, jer iz pravilnog utvrđenja suda proizlazi da isti nije evidentiran kao vlasnik takvih nekretnina.

U vezi toga valja navesti kako je prvostupanjski sud na navedene okolnosti pravilno u skladu s potonjom odredbom ZSP-a izvršio uvid u podatke koje mu je dostavila Financijska agencija, kao i u podatke iz Zajedničkog informacijskog sustava zemljišnih knjiga i katastra, pri čemu protivno žalbenim navodima vjerovnika nije na okolnosti potrošačeve imovine i njegovih raspolaganja u posljednje tri godine trebao vršiti dodatnu provjeru putem sudskog ovršitelja, procjenitelja, posebnog vještaka ili na neki drugi način.

S obzirom na navedeno, te okolnost da žalitelj tijekom postupka nije tvrdio ni dokazao (po pozivu suda nije osporio imovinu potrošača u smislu odredbe članka 79. f stavak 1. točka 3. ZPP-a) da potrošač ima imovinu iz koje bi se namirila tražbina vjerovnika, odnosno da je raspolagao svojom imovinom u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača, a teret dokaza te tvrdnje u situaciji kada iz provjere koju je pravilno izvršio sud prvog stupnja to ne proizlazi bio bi na žalitelju, neosnovano vjerovnik ukazuje na navodno nepoštenje potrošača.

Pri tome okolnost da bi potrošač kupio od vjerovnika skupi mobilni uređaj po povlaštenoj cijeni i uz otplatu na rate, uz ugovoreno korištenje komunikacijskih usluga po povoljnijoj cijeni, te se obvezao biti njegov korisnik 24 mjeseca, ne znači sama po sebi da je potrošač unaprijed znao da neće moći podmirivati ugovorom preuzete obveze prema vjerovniku, pa da bi to ukazivalo na njegovo nepoštenje.

S obzirom na opisana utvrđenja, pravilno je prvostupanjski sud u skladu s odredbom članka 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučio kao u izreci pobijanog rješenja, pa su u tom smislu za odluku o žalbi bez značaja preostali žalbeni navodi.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

Budući da vjerovnik nije uspio u žalbenom postupku, to mu u smislu odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a ne pripada pravo na naknadu troškova tog postupka, pa je odlučeno kao u točki II izreke ovog rješenja.

U Rijeci, 8. siječnja 2020.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Brankica Malnar

Općinskom sudu u Varaždinu

Vraćamo vam spis s pet (5) istovjetnih primjeraka odluke suda drugog stupnja.

Broj zapisa: **17892-e8285**

Kontrolni broj: **08f85-060aa-4f73d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.